

LUMINĂ PESTE TIMP*
Părintele Cleopa, „cetățean al Raiului”

Au trecut 10 ani de când părintele Cleopa Ilie s-a mutat la Domnul.

De un deceniu, părintele Cleopa nu-i mai întâmpină și nu-i mai sfătuiește cu vorba sa inconfundabilă pe pelerinii care bat drumul Sihăstriei. Cu toate acestea, drumul Sihăstriei nu a rămas nestrăbătut, iar chilia de pe deal a părintelui nu a devenit pustie.

Trupul părintelui Cleopa s-a mutat de pe băncuța din cerdacul chiliei în cimitirul mănăstirii, dar duhul lui de rugăciune unește pământul cu cerul și adună laolaltă pe toți cei care l-au cunoscut și l-au iubit. Chilia sa a devenit un muzeu pentru pelerini, dar și o icoană a unui loc de rugăciune.

Părintele Cleopa a fost un mare dar de la Dumnezeu pentru Biserica noastră, în vremuri de mare încercare. Nu trebuie să uităm că, cea mai mare parte din viața sa, părintele a trăit-o în comunism, iar opera sa misionară a desfășurat-o în acei ani atât de grei, dovedindu-se un model de lucrare misionară și, în același timp un izvor de speranță. Apoi, să ne amintim și de anii ce au urmat căderii comunismului când Biserica noastră a fost asaltată de tot felul de misionari sectari, care căutau să semene îndoiala, să dezbine și să alunge Ortodoxia din sufletele credincioșilor. Părintele Cleopa a fost deodată un rugător, un misionar al adevărului și unității, arătându-se un luptător împotriva sectarismului, atât al celui din interiorul cât și al celui din exteriorul Bisericii. Să ne amintim că, după cel de-al Doilea Război

* Cuvântul Preafericitului Părinte DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, adresat cu ocazia împlinirii a 10 ani de la mutarea la Domnul a Părintelui Cleopa Ilie, 2 decembrie 2008.

Mondial, la chemarea patriarhului Justinian, părintele Cleopa a pus rânduială în unele mănăstiri cu duh sectar, așa cum ne amintim că, după 1990, părintele a apărat Sfânta Tradiție, arătându-le celor rătăciți de la adevărul Ortodoxiei că îndepărtarea de Sfinții Părinți și de Tradiția Bisericii, înseamnă și îndepărtarea de adevărata cunoaștere a lui Hristos.

Părintele Cleopa a arătat lumina Sfintei Tradiții ca un înțelept, pentru că el nu avea o înțelegere crispată sau împietrită despre Tradiție, ci avea o înțelegere vie a ei, ca prezență a Duhului Sfânt în ea, ca prezență a harului care, deodată cu fidelitatea față de ceea ce a fost în trecut, descoperă căi mântuitoare pentru fiecare om și pentru fiecare veac, aducând lumina textului sfânt în contextul social-cultural nou.

Misionar statornic în chilie, părintele Cleopa a arătat într-un fel minunat cum cineva poate să aducă lumea la Dumnezeu, să schimbe vieți, să vindece răni, să hrănească suflete, nu cutreierând lumea, nu bătând din ușă în ușă, ci deschizând cu dragoste ușa chiliei sale și ajutând pe fiecare păcătos să-și deschidă propriul său suflet pentru a se întâlni cu iubirea lui Dumnezeu pentru toți oamenii.

Dacă am încerca să numim câteva din trăsăturile esențiale ale personalității părintelui Cleopa ar trebui să recunoaștem că a avut atâtea daruri și virtuți, încât toate, înmănunchate, alcătuiesc ceea ce noi numim *sfințenie*. Părintele a fost, fără îndoială, un om sfânt, iar această sfințenie a venit din prezența Duhului Sfânt în persoana sa. Deși nu a făcut studii în mod formal, ci s-a format ca un autodidact, el a avut o maturitate de gândire teologică și o maturitate de discernământ spiritual cum rar se întâlnesc. Părintele Cleopa știa să evite extremele și, în același timp, să dea speranță. De asemenea, părintele Cleopa știa să comunice într-un mod simplu, pe înțelesul tuturor, adevărurile profunde ale teologiei și spiritualității ortodoxe. El se definea, cu smerenie, ca fiind un teolog popular și adesea spunea: „*Eu predic teologia pentru babe, pentru moși, pentru oameni de la țară*”. Cu toate acestea, se știe preabine ce mare dar este capacitatea de a comunica adevăruri adânci, realități duhovnicești de mare finețe ori prospețimea sfințeniei, pe înțelesul oamenilor simpli.

Astăzi, Biserica noastră are nevoie de teologi, preoți, ierarhi și duhovnici care să poată transmite prospețimea Evangheliei și să fie *siguri* în învățătura lor de credință, adică hrănită din izvoarele Tradiției, nu *însingurați* în originalitatea ideilor proprii, străine de duhul Bisericii.

În urmă cu 10 ani părintele Cleopa se adăuga celorlalți părinți cuvioși din cimitirul Mănăstirii Sihăstria, însă nu pentru o *veșnică despărțire* de cei care i-au fost ucenici, de cei pe care i-a spovedit, ci pentru a fi mereu prezent și *veșnic pomenit* în Biserica pe care a slujit-o și a iubit-o.

Biserica, dintotdeauna, a păstrat vie în memoria ei pe sfinții săi. Și numele părintelui Cleopa a rămas în memoria credincioșilor ca cel mai cunoscut duhovnic din România. Chipul său, vocea sa, cuvintele sale, cărțile sale sunt în continuare căutate de oamenii doritori de viață întru Duhul. Iar prin filmele, înregistrările audio sau scrierile sale, difuzate la TRINITAS TV, la Radio TRINITAS ori publicate în *Ziarul Lumina*, dar și de alte canale media, părintele Cleopa continuă să facă misiune în Biserica noastră, să lumineze viața și să mângâie sufletele credincioșilor.

Binecunoscuta sa vorbă - „*Mânca-v-ar Raiul*” - ne aduce aminte tuturor că trebuie să ne ostenim să simțim prezența lui Dumnezeu în viața noastră și să-L preamărim lucrând potrivit vocii Sale, pentru mântuirea noastră și pentru slava Preasfintei Treimi.

Rugăm pe Hristos-Domnul să-i dăruiască pururea Părintelui Cleopa bucuria de „*cetățean al Raiului*”, pacea și lumina Împărăției cerurilor!

† DANIEL
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române